

Неначе вигнанець з чужини,
Неначе в'язень з тяжких пуг,
Так я, о друже мій єдиний,
З борби життєвної щоднини
Душею рвусь в твій тихий кут.

А, вирвавшись, коли вступаю
У благодатний твій поріг,
То серцем, духом оживаю
І здоровію, мов стрясаю
Гризоти порох з своїх ніг.

Спасибі же тобі, мій брате,
За щирий, любий твій привіт.
Най мир живе у твоїй хаті.